

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Prooemium. Indicabo tibi o ho[mo], q[ui]d sit bonu[m].

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

D. DIONYSII

RICKEL CARTHUSIANI DE
arcta via salutis, ac mundi con-
temptu, tractatulus
plane aureus.

PROOEMIUM AVT.

INDICABO
tibi o homo, qd
sit bonum, aut
quid dñs requi-
rat a te: vtiq; fa-
cere iudiciũ at-
que iusticiã, &
solicitũambu-
lare cũ deo tuo.
Quoniam ratio-
nalẽ creaturam
deus ad æternã
beatitudinẽ ob-
tinendam crea-

uit: ab exordio mũdi eam instruxit de his,
quæ ei necessaria sunt ad felicitatem hanc
fortiendam: quatenus inter bonum & ma-
lum, inter verum & falsum, inter virtutes
& vitia rite discernat, bona & vera ac
virtuosa praeligendo: mala autem & fal-
sa, ac vitiosa penitus detestando. Itaq; ra-
tio nostra per diuinæ legis doctrinam in-
Bstructa

D I O N Y S I V S C A R T.

structa, per sacram scripturam edocta, esse debet iudex omnium actuum vite nostrae: vt conuersationem propriam vnusquisque quotidie sapienter discutiat, veraciter iudicet, efficaciter corrigat. Quamuis ergo alios inordinate iudicare diuinitus prohibemur, iuxta illud: Nolite iudicare, vt non iudicemini: nihilominus seipsum quilibet iudicet, confidendo propriam vitam: & quicquid in ea reprehensibile viderit, abhorrescat, defleat, vitet, neque inultum relinquat, sed per poenitentialem satisfactionem emendet. Hoc est facere iudicium atque iusticiam. Quod qui fecerit, diuini iudicij districtiōem, æternamque inferi poenā euadet, quæ admodum Paul. testatur: Si nos ipsos deiudicaremus, non vtiq; iudicaremur. Insuper solliciti ambulare debemus cum domino deo nostro, iugiter formidantes, ne oculos maiestatis sanctitatisque eius in aliquo inhonoremus aut offendamus, ne gratiam in præsentibus, gloriamque in futuro perdamus, ne sempiterna gehænæ supplicia incurramus. Hinc ait scriptura diuina: Beatus homo qui semper est pauidus. Et, Qui sine timore est iustificari non potest. Ad hanc timoratam atque sollicitam coram dño conuersationem hortatur nos Paul. dicendo: Cum metu & tremore vestram salutem operamini. Hieremias quoque, dñi ait: Maledictus homo qui facit opus dei negligenter. Oportet ergo diligenter cum omni cordis custodia, debitoque charitatis affectu ac filiali timore deo sublimi seruire, sicut cantatur in psalmo: Seruite domino in timore, & exultate ei cum timore. Talis erat beatus Iob de seipso verissime loquens: Semper quasi tumētes super me fluctus timui deum, Et denuo: Deus est, cuius iræ resistere nul

DE ARCTA VIA SA. Fo. 2.

re nullus potest. Idcirco a facie eius turbatus sum
& considerans eum, timore sollicitor. Porro qui
dissolutus est corde, qui leuis est mente, qui diui-
ni vultus intuitū non perpendit, nec summi æter-
ni metuendiq; iudicis præsentia reueretur: sed sic
secure incedit, sic negligēter se habet, quasi iam
pericula cuncta euaserit, & tanq̄ a deo iudican-
dus non sit: nōne se ipsum lamentabiliter perdit,
incidetq; in manus dei uiuentis, recepturus cum
reprobis æterna supplicia in infernalibus locis? **Hebr. 10.**
Tu ergo charissime, & in Christo Iesu cordiali-
ter prædilecte, cui hæc scribo, noli in vanitate, et
vana securitate teipsum negligere, noli corā deo
altissimo te incessabiliter inspiciente irreuerēter
incedere, noli ad eius iniuriam impie vivere: sed
quemadmodum Moyses exhortatur, Custodi te- **Deut. 4.**
metipsum, & animam tuam sollicite, & ne obli-
uiscaris verborum domini dei tui, & ne excidāt
de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Hinc siqui-
dem Augustinus: Inuanum, inquit, dei misericor- **Augusti.**
diam sperat, qui eius iusticiam non formidat. Et
Hieronymus: Si deum præsentem, & omnia vi- **Hierony.**
dentem, iudicantemq; credimus, & id sæpe pen-
samus: credo q; raro vel nunquam peccabimus.
Hoc itaq; attendit sanctus Iob, dicens: Nōne de- **Iob 23.**
us scit viam meam, & omnes gressus meos di- **Iob. 13.**
numerat? Itemq;: Obseruasti omnes semitas me-
as, & vestigia pedum meorum considerasti. Pro-
pterea Basi, admonet: Memento te sub dei cōspe-
ctustare, q̄ occulta cordis inspicit, & obscōdita
nouit. Cōsideratio ista ad diuinorū obseruatiā p-
ceptorū inducit, dicēte Psal. Seruauī mādata tua **Psal. 118.**
& testi. tua, q̄a oēs viæ meæ ī cōspectu tuo. Si er-
gouis deū timere, sagacit̄ cogita eū vniuersa vi-
dere, Eru

DIONYSII CRTHVSI.

dere. Erubescere corā p̄sentia infinitæ sc̄it̄ at̄is
eius corde impuro assistere, aīa m̄q̄ maculatā et
vitiōsam habere. Memēto creatoris tui ī diebus
iuuētutis tuę, anteq̄ veniat tē pus afflictiois tuę.

Quam diligenter sint audiēda verba dei,
Articulus primus.

Eccl. 12.

Eccl. 12.

1. Ioha. 4.

Iohan. 3.

Gregori.

Psal. 118.

Luc. 12.

Sto mansuetus ad audiendum ver-
bum dei. Quāto rem aliquā magis
diligimus, tanto libentius de ea loq-
mur, & loq̄ audimus. Vnde de a-
matoribus huius seculi Iohann. ait:
Ipsi de mundo sunt, & de mundo loquuntur, &
mundus eos audit. Qui ergo deum veraciter dili-
git, qui eternam beatitudinem appetit, et seip̄m
in deo spiritualiter amat, is verba diuina audit
libenter, retinet diligent̄, implet seruenter. Quod
vtiq̄ signum est p̄destinationis æternæ. Hinc
nempe ait saluator. Qui est ex deo verba dei au-
dit. Propterea vos non auditis: quia ex deo non
estis. Verbum enim dei seu sacra scriptura, cibus
est animæ. Quemadmodum ergo eius vita na-
turalis desperatur, qui corporalem cibum non su-
mit, aut sumptum non tenet, sed euomit: sic vita
gratiæ desperatur de illo, qui verba dei non cu-
rat diligenter audire, memoriter retinere, effica-
citerq̄ implere, vt dicit Greg. Tu ergo charissi-
me, verba dei attente, affectuose, reuerenter atq̄
humiliter audi, lege, pertracta, & loquere tanq̄
epistolam tibi a spiritus sancto transmissam. Nec
enim sufficit ea scire, siue recolare: sed operibus q̄
que necesse est ea implere, quemadmodum ait
Psal. In corde meo abscondi eloquia tua, vt nō
peccem tibi. Deniq̄, Seruus sciens voluntatem
dñi sui, & non faciens, plagis vapulabit mul-
tis, ait